A°. 1843. N°. 67.

WOENSDAG, 23 AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 21 Augustus 1843.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. OTTO TANK, Voorstander der *Evangelische Broeder Gemeente*, voor de Slavin *Cicilia*; aankomende dezelve Gemeente.
2. J. F. FAVEREIJ qq. H. J. VELDWIJK, voor de Slaven Kinderen *Maria* en *Sophia*; aankomende gemelden H. J. VELDWIJK.
3. L. van A. DE REGO, voor den Slaaf *Augustinus*; haar in eigendom toebehoorende; — en
4. F. van H. E. MULLER, voor den Slaaf *Frans*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 21 Augustus 1843.

(23140) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van:

MARY THOMSON MACDONALD Wed. THOMAS BUTLER PARRY en Minderjarig THOMAS MACDONALD PARRY.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Dingsdag den 29sten dezer, des namiddags ten 4 ure, in het lokaal van het Departement opgemeld, door den Vendumeester S. A. C. FLU; publiek doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de volgende *desolate* Boedels; als:

JB P. PRESCHER, MARIA WILHELMINA DE JAGER B J. VAN VOORST, JOHAN W. V. NICHENCKE. MARGARETHA J. JULIAANS Weduwe SWAEN, JAN DIEPENHEIM, CORNELIA van F. MEIJER, SAML VAN LUNTEREN, JOHS E. F. SOLIS en HENRIETTE TERRAND.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 22 Augustus 1843.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(22436) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 25sten Augustus 1843, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Johannes* of *Bosoe*, *Lena*, *Joseph*, *Kea* of *Keetje*, *Francina* en *Frederik*; aankomende JOHANNES GEIJSBERTUS DE LA PORTE, C H. DE LA PORTE en MARTINUS DE LA PORTE, ieder voor *een vierde* Erfgenaam in den Boedel wijlen CLASINA van BROTZE.

De Slavin *Marietje*, bekend staande ten name van D. C. VAN BEULINGEN, doch als het eigendom van A. E. P. WHITE, in Executie genomen.

Veertig vaten *SUIKER*, liggende op de Plantaadje *Lunenburg*.

Paramaribo, den 21 Augustus 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

(23184) *SEQUESTERS* van Plantaadje *Pietersz̄org* ½ aandeel, bieden bij publieke inschrijving, te Koop aan:

50 vaten SUIKER.

De inschrijvings billetten zullen aangenomen worden tot Maandag den 27 dezer, des morgens ten *negen* ure, ter Griffie van het Geregtshof (alwaar de monsters ter visie liggen) en alsdan worden geopend ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de *Suiker* binnen 14 dagen na de toewijzing, voor rekening en risico van den Kooper moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 21 Augustus 1843.

(23186) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal, den preciesen dag nader bekend te maken, ten Sterfhuize van wijlen den WelEdelen Heer T. B. PARRY, verkoopen:

Deszelfs NALATENSCHAP, bestaande in: Wèl onderhoudene *Engelsche Meubelen*, extra groote Spiegels en Tooneel Spiegels, Zilver-, Glas- en Aardewerk, een extra Eng. Phaëton met tuigen voor twee paarden, een Chais en Rijpaard, *extra zeer oude* London Particular Madera Wijn, *extra* Chateau Lafite, Chateau Margeaux, Margeaux Medoc, Champagne-, Rhijn- en andere Wijnen, *extra* London Porter, dito *oude Rum* en *véritable* oude Cognac Brandewijn, en meer andere Goederen.

(23203) De ondergeteekende zal op Donderdag den 24sten dezer, des namiddags om 4 uren, ten Sterfhuize van nu wijlen den Heer PIETER PARDO Jr., aan de *Maagdenstraat*, La. C. No. 78, door den Vendumeester ALEX. SALOMONS, op publieke Vendu doen verkoopen:

Deszelfs *NALATENSCHAP*, bestaande in: LIJFKLEEDEREN, MEUBELEN, ZILVER, OUD GOUD, eenige VREEMDE MUNTSPECIEN, SLAVEN, een' EZEL en eene KAR; alsmede de OPSTALLEN, staande op het verërfpacht stuk Land, gelegen aan de *Ponteworfstraat*, La. F. No 35.

En over *zes* weken, den juisten dag nader te bepalen: Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Maagdenstraat*, La. C. No. 78.

☞ Zullende de hierboven vermelde *GOEDEREN*, op den verkoopdag voor een ieder ter bezigtiging zijn, van 's morgens 8 uren af aan.

Paramaribo, den 21 Augustus 1843.

J. H. BREIJEG qq.

(17464) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Vrijdag om 9 uren, verkoopen: PROVISIEN, STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN; alsmede: eenige *GOEDEREN* behoorende aan den Nalatenschap van wijlen den Heer J. POPKEN.

(23185) De ondergeteekenden hebben per de Schoener *Kosciusko*, direct van *Noord-Amerika* ontvangen, en bieden te Koop aan:

Spek in vaten, Family dito in halve, kwart en vijfde vaatjes, Vleesch in vaten, Family dito in halve, kwart en vijfde vaatjes, tobbetjes Zalm en Makrelen, versche Zalm in 1 ℔ blikjes, Haring en Makrelen in vaten, KAAS, BOTER, BOKKINGS en REUZEL, MOSTARD en VISCHSAUSEN in fleschjes, Kaneel, Zuurgoed, zwarte THEE, BLOM, Beschuit en Crackers, gerookte VLEESCH en gepekelde TONGEN, SPICED WHITE FISH in tobben, TABAK, kistjes SPERMA- en SMEER *WINCHESTER* KAARSEN en ZEEP, Tafelzout in kleine kistjes, SPERM OLIE in vaten, CASTER OLIE in fleschen *Amerikaansche* VALAXEN en HANDBIJLEN; *SIGAREN*; RIET- en HOUTEN ZITTING- en HORBEL STOELEN; ALBANY ALE en TENNERIFFE WIJN.

Voorts nog *DAKLEIJEN* van 16 om 10 dm., &c. &c.

Paramaribo, den 18 Augustus 1843.

TAYLOR, CHRISTIE & Co.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, het Schip Henriette, Kapt. J. C. Willems, van Amsterdam; hebbende 40 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 18den, het Schip Jacoba, Kapt. A. F. de Groot, naar Amsterdam; lading: 275 vaten Suiker, 24 balen schoone Katoen, 38 balen Cacao en een partij oud IJzer.

Mengelingen.

IETS UIT LEVEN VAN EEN KUNSTENAAR.

I. De zwarte rok.

»Wees wel te moede, *Adriaan.* Eindelijk lacht het geluk u toe."

»Hoe zoo? Mijnheer *Gréoulx.*"

»Wel maat, uwe fortuin is gemaakt."

»Mijn fortuin? Ach! waarde meester, ik reken er niet meer op haar te vinden; gij zelf immers kunt mij niet eens eene betrekking bij de opera bezorgen."

»Ja zeker, mijn vriend, de heer *Gaffron*, de directeur van het tooneel, geeft u zijne toestemming tot het voordragen uwer composities, op het concert van dezen avond."

»Hemel! welk een geluk! heb dank, goede meester, uw leerling zal alles in het werk stellen om uwer waardig te zijn. Maar gij ziet mij zoo donker aan, komt mijne taal u te stout voor?"

»Neen, maar ik herinner mij, dat gij een noodzakelijk stuk mist, om u heden avond op dat concert te kunnen vertoonen."

»Welk dan? Mijne viool is in goeden staat, en mijne zondagsche grijze rok met witte knoopen. . . ."

»Daar hebben wij het juist; gij kent nog de mode, noch den toon der elegante wereld; een grijze rok op een concert zou reeds genoeg zijn, om u te doen vallen; gij moet volstrekt een zwarten rok hebben."

Een zwarten rok?" vroeg de bleeke jongeling, die op deze woorden nog meer verbleekte. »Gij ziet meester, hoe het noodlot mij vervolgt. De fortuin opent mij een oogenblik hare schoone vooruitzigten van roem en eer en zij zijn even spoedig weder verdwenen, om dat ik eenige ellen zwart laken minder in de wereld heb dan anderen." Dit zeggende viel hij wanhopend op een stoel, terwijl hij zijn gelaat met zijne handen bedekte. De grijsaard even wanhopend als zijn jeugdige leerling, wandelde eenigen tijd op en neder in het vertrek; maar op eens stond hij stil en zich met de hand op het voorhoofd slaande, riep hij uit: »wij zijn gered, ik zal u een zwarten rok bezorgen" Terstond nam hij zijnen hoed en snelde het vertrek uit.

»Ik begrijp niet, zuchte *Adriaan*, hoe hij dat aan moet leggen, of hij moest iemand op straat zijnen rok uittrekken"

II. Wat meester Gréoulx *gevonden heeft.*

Intusschen had *Adriaan* groot ongelijk, want de grijsaard had het huis niet verlaten, maar was in stilte naar zijne slaapkamer gesneld. Hier had hij eene oude kast geopend, waar in alles door elkander lag, zoo dat hij zelf er tegen op zag om met zoeken aan te vangen. Hier lagen muzijkboeken, daar een oude viool, een gebroken strijkstok, muzijklessenaars, oude kleederen; het geheel was eene chaos van verwarring. Hij begon deze voorwerpen een voor een er uit te halen, en elk voorwerp schonk hem herinneringen van vroegere vreugde of droefenis. Eindelijk haalde hij eene doos te voorschijn, en een triomfkreet deed zich hooren, gelijk aan die van Archimedes toen hij het bad verliet: »ik heb hem gevonden!" het was een zwarte rok.

Maar welk een zwarte rok, o hemel! hij dagteekende van de regering van Richelieu, en zou in eene verzameling van antiquiteiten een heerlijk effect gemaakt hebben. Het was een stuk dat meester *Gréoulx* reeds van zijn grootvader geërfd en alleen bij plegtige gelegenheden gedragen had; daarom was hij trotsch op zijn ouden rok; en verheugd trad hij er de kamer van *Adriaan* mede binnen. — »Wij zijn gered mijn zoon, gij ziet de Heer is met u, gij kunt heden avond uwe talenten ten toon spreiden en de vruchten van mijn onderwijs aan het licht brengen."

Adriaan werd nu door zijnen meester in het oude kleed gedost. De rok was te lang en te wijd, maar hierin zag *Gréoulx* niets dat kwalijk stond, hij sloeg de panden over elkander en maakte ze met een paar spelden vast. Het was in dezen zonderlingen opschik, dat de twee vrienden het uur van het concert afwachtten.

III. Triomf van den Zwarten rok.

Toen het zeven uur geslagen was, traden alle drie, dat is te zeggen, *Adriaan*, meester *Gréoulx* en de zwarte rok, de zaal van de operacomique binnen. *Adriaan* was van groote vreeze bevangen, en met diepe ontsteltenis sloeg hij zijne blikken rondom zich heen. Naarmate het concert verder voortging, voelde hij zijn hart met eene buitengewone hevigheid kloppen, zijne beenen driegden hem hunne dienst te weigeren, terwijl hij van achter de coulissen het oogenblik afwachtte, waarop hij voor het publiek verschijnen moest. Meester *Gréoulx*, van zijnen kant, was niet minder ongerust. hij beefde tegelijk voor zijnen rok en voor zijnen vriend; maar er kwam een oogenblik dat hij op een zwaren proef werd gesteld. Toen de orkestmeester aan *Adriaan* het teeken had gegeven zich op den voorgrond te vertoonen, maakte de jongeling de onhandigste beweging om uit de coulissen te komen, en raakte zoo verward in dien naauwen doortogt, dat hij niet op het tooneel verscheen dan met achterlating van een paar der groote knoopen van zijnen rok, hetgeen hem een gehavend voorkomen gaf. De grijsaard zag dit alles aan uit het orkest waarin hij met zijn contrabas gewapend, gezeten was. Hij liet den strijkstok uit de hand vallen en zich overeind rigtende, riep hij luidkeels: »*Adriaan!* wat duivel; pas dan toch op mijn rok! . . . ."

Op deze woorden barste het gansche publiek in lagchen uit, en de lezer zal zich gemakkelijk kunnen verbeelden, hoe groot de ontsteltenis van *Adriaan* was, toen het geheim van zijn toilet zoo onverwachts voor het geheele publiek zag geopenbaard. Zijne eerste gedachte was dan ook om weg te loopen en zich niet meer in Parijs te vertoonen. Maar zijn goede genius overwon dit denkbeeld en de jonge muzijkant trad werktuigelijk op den voorgrond van het tooneel. Hij begon te spelen. Hij hoorde niet welke toonen hij voortbragt. Zijn muzijkboek danste voor zijne oogen; het hoofd draaide hem als ware hij in bedwelming. Hij beefde van schaamte en van spijt; en tot overmaat van ongeluk, begon hem zijn geheugen te begeven, zoo dat hij zich niet één enkelen noot herinnerde van het stuk, dat hij gedurende eenige maanden zoo ijverig had bestudeerd. Maar hij begreep gelukkig nog, dat hij daar was om te spelen, en begon dit te doen met al zijn kracht. Zijn strijkstok huppelde over de snaren zijner viool, en zong met eene ongeloofelijke kracht en energie, of bragt klaagliederen en verzuchtingen voort, al nadat het hem in het hoofd kwam. *Adriaan* hoorde het diep stilzwijgen niet dat onder de oplettende toehoorders heerschte. Hij speelde voort, terwijl de zweetdruppelen op zijne wangen parelden. Toen hij geëindigd had, klonken drie salvo's van toejuiching hem in de ooren, en hij keerde waggelend tusschen de coulissen terug, waar hij bijna bewusteloos nederviel.

Naauwelijks was hij hier terug gekeerd, of van alle kanten werd hij overladen met de vereerendste loftuigingen.

»Jongeling, morgen kunt gij u bij mijn kassier aanmelden," zeide een groot heer die zijne loge had verlaten en zich onder de muzijkanten gemengd had." »Zie hier een briefje van 500 francs, dat dienen kan om u een zwarten rok te koopen, die u daar het lijf gemaakt is."

Adriaan hield het biljet in zijne hand, zonder dat hij begreep hoe het er in gekomen was. De onbekende was verdwenen.

»Wie was die heer?" vroeg stotterend de vriend van meester *Gréoulx.*

»Het is prins *Talleyrand*," antwoorde men hem.

IV. Drieëndertig jaren later.

Drieëndertig jaren waren sedert dit concert verloopen en de jonge *Adriaan* was een der beroemste componisten van Frankrijk geworden.

Het was in den loop van den zomer des jaars 1834. De beroemde diplomaat, de prins *Talleyrand-Perigord*, bevond zich aan de baden van Hyeres om zijne uitgezette gezondheid te herstellen. Een gezelschap hoofdofficieren, kunstenaars en geleerden omringden den minister op het terras van een huis, dat het uitzigt had op de Middellandsche Zee. Toen eene dame eenige stukken uit la Dame Blanche en Jean de Paris gezongen had, roemde men met geestdrift het genie van *Boïeldieu.* De prins mengde zijne lofspraak met warmte in die van het gezelschap. Hij voegde er bij, dat hij altijd veel belang had gesteld in jonge kunstenaars, en verhaalde de zonderlinge historie van den zwarten rok.

»Het spijt mij zeer, voegde hij er bij, dat ik den jongen *Adriaan* uit het oog heb verloren en niet weet wat er van hem geworden is."

Op eens rigtte een bleek, ziekelijk man zich in een hoek van het terras op, waar hij tot nu toe stil en onopgemerkt had gezeten. Langzaam naderde hij den prins en zeide:

»Uwe Hoogheid, die *Adriaan* ben ik. Gij ziet wat er van mij geworden is."

»Hoe! zijt gij dat?" riep de diplomaat uit.

»Ja ik ben *Adriaan Boïeldieu.* En het is aan u, uwe Hoogheid, dat ik la Dame Blanche en Jean de Paris verschuldigd ben."

De minister en de muzijkant omhelsden elkander broederlijk en beloofden elkander spoedig weder te zien.

Maar de dood liet er hun den tijd niet toe; want, twee maanden later, werd *Boïeldieu*, en kort daarna ook *Talleyrand*, op het kerkhof van Pere La Chaise te Parijs begraven.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Elisabeth, Kapt. H. C. Wriborg. — Adres bij C. J Leijsner. Sluit 28 dezer.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Triton, Kapt. J. Kiers. — Adres bij J. Gisius. — Sluit 12 September.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Phoenix, Kapt. J. J. Gorter — Adres bij J. Gisius. —— Sluit 25 dezer.

Het Nederlandsch Kofschip 't Vertrouwen, Kapt. S. R. Pinksterboer. — Adres bij J. M. Samson.

Het Brigantijnschip de Koophandel, Kapt. Frans Popken. —— Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Nathalie, Kapt. S. Nielsen. —— Adres bij L. D. J. van Bommel.

STAND DER MAAN.

2	AUGUST.	EERSTE KWARTIER.
10	»	VOLLE MAAN.
18	»	LAATSTE KWARTIER.
25	»	NIEUWE MAAN.

WATERGETIJEN.

	Hoog Water.		Laag Water.	
23 WOENSDAG.	's morgens	4-15	's avonds	10-15
24 DONDERDAG.	»	5 06	»	11-06
25 VRIJDAG.	»	6-00	»	12-00
26 ZATURDAG.	»	6 51	»	12-51

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.